

1852-09-10

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
København

Recipient's location:
Brunshaab

Mentioned people:
H.C. Aggersborg
Molly Bech
N.L. Höyen
Orla Lehmann
Gertrude Muhle
Titus Schouw
Henrik Stampe
Rikke Winther
Kristian Zahrtmann

Archive:
Mappe 3 nr. 27

TRANSCRIPTION

Mappe 3 nr. 27

Til

Landskabsmaler Skovgaard

Hos Fabrikeur Bruun paa

Bruunshaab

pr.

Viborg

Kjöbenhavn 10de Sept 1852

Det kom! Brevet kom! Skjöntd jeg næsten havde opgivet Haabet om at faae det för idag, Kl. var over 9 igaaraftes. Men det kom og gjorde mig glad! min kjære, kjære Mand!

Nu sender jeg strax et Brev afsted, for jeg veed jo ikke hvorledes Posten gaaer, og eet Brev endnu skulde Du dog have.

Allerförst vil jeg melde at, da jeg forleden bad Höyen tænke paa den Sag med Pengene, sagde han först, at han vilde bede Vinther modtage dem, dærför vilde han tale med ham först, men saa betænkte han sig og fandt det simplere og nemmere, at Pengene blev sendt til ham; saa det kan Du nu sige din Præst at, naar han vil sende dem til Höyen, skal han quittere for dem.

Jeg er saa bange for at glemme Noget af det, der skal fortælles, derfor vil jeg heller komme med det paa Rad. Altsaa Din Onkels er kommet hjem, og det er bedre med Aggersborg, men jeg har endnu ikke seet dem, jeg vilde været derhen igaar Eftermiddag, men saa mödte jeg Capitainen udenfor, som fortalte at de var gaaet ud.

Igaar Middags kom der Bud fra Pastor Visby, om Skovgaard eller Frue var kommet hjem, for Skolelære Visby var kommet til Byen og vilde gjerne hilse paa os. Som

●2●

Fölge deraf modtog jeg lidt efter Besøg af den gamle og den unge Visby, tænk Dig, jeg kjendte ikke Præsten, jeg har jo aldrig seet ham saa nær ved. Du kan da nok begribe, at jeg gjorde mig almulig Umage for at være Elskværdig og en net Vertinde. Jeg vilde jo have at om ogsaa Du ikke var hjemme, skulde den gamle Visby dog have en venlig Modtagelse i dit Huus, og jeg vil haabe at det nogenlunde er lykkedes mig, saavidt det lader sig gjøre ved den slags Besøg.

Forleden Dag kom Onkel Stampe flyvende herhen og flyvende væk igjen,

eller maaske snare farende; han var kommet til Byen den foregaaende Aften og skulde væk igjen med Jernbanen Kl. 2, men han maatte ud og sige Titus, at vi skulde nok faae lidt Frugt, der var rigtignok ikke meget, men vi skulde alligevel nok faae, han havde hørt at Titus havde yttret det ønske for Gertrude, dennegang havde han havt nogle med til Christian, og nu kunde Titus jo gaae derhen, spise og fylde sine Lommer saa meget han Lystede. Desuden skulde han sige fra Tante, at vi endelig maatte komme ud strax, lige paa Öieblikket helst, siden Du ikke var hjemme kunde jeg jo tage, jeg troer næsten med ham. Jeg svarede naturligtvis, at hvis det ikke blev for silde naar Du kom, saa kom vi begge.

Jeg har spekuleret paa om jeg skulde skrive til Lehmann eller Molly, i sidste Tilfælde vilde jeg skrive til Dig, at jeg antog Du fra Viborg af skrev til L. ; men nu, da jeg

●3●

kjender Dig i det stykke, (er Brevet til Krebs kommet afsted?) nu har jeg besluttet at skrive til Lehmann selv, jeg haaber derved at lette en Steen fra dit Hjærte.

Jeg skal hilse Dig fra lille Marie og sige, at Du skal besøge hende naar Du kommer hjem. Nu skal Du høre hvor yndigt det gik til, at vi kom til at tale om Dig, for hun havde ilang Tid ikke villet sige hvad Gudmoders Mand hed, eller overhovedet nævnet Dig.

Hun sad paa Rikkens Skjöd, og jeg spurgte hende om hun vilde besøge mig, det vilde hun gjerne, "æ Kovgaard der?" nei han var der ikke, " hvo æ han da?" og saa skulde Du have seet hendes söde skjelske Öine da hun sagde det.

Hvor jeg glæder mig til den Dag Du kommer hjem, det bliver Fryd.

Du sagde ikke et Ord om hvad Indtryk Zartmanns havde gjort paa Dig, de gamle stive Damer, skal det gjemmes til Du kommer hjem? har Fru Undal nei et for Dig?

Synes Du ikke Viborg er en malerisk By med sine op og ned Gader og skidne Gyder med haver ud til. Har Du været i Zartmanns Have, hvis den er som da jeg saa den, er den virkelig overmaade smuk, det vil sige egentlig den række store Asketræer, der staaer paa Vænget; fra Undals Havestue er der ogsaa en deilig Udsigt over Söen. Er det ikke pudsigt, at jeg altid har forestillet mig David Copperfields Barndomshjem saadan som Havestuen og de tilgrændsende Værelser hos Undals saaledes. Det kommer

●4●

maaske af at jeg har levet der saalænge, vi havde den leilighed
næstesidste Gang vi var i Viborg.

Farvel min lille Mand, Gud skee Lov at der ikke saa længe til vi sees.

Din g.

København Dec 19te Sept.
1852

Det kom! Brevet kom! Skjönt jeg
natten havde opgivet Haabet om at faae
det for idag! Sk. var over 9 iaaer afles.
Men det kom og gjorde mig glad! min
kjære, kjære Mand!

Nu sender jeg frej et Brev affted, for
jeg veed jo ikke hvorledes Posten gaaer,
og eet Brev ^{endnu} skald. Du dog have.

Allerførst vil jeg medde at, da jeg for
leden bad Høgen tænke paa den Sag med
Penge, sagde han først, at han vilde
bide Vinther modtage dem, derfor vilde
han tale med ham først, men saa be-
tænkte han sig og fandt det simplere
og nemmere, at Pigeau blev sendt til
ham, saa det kan Du nu sige Din Præst.
at, naar han vil sende dem til Høgen,
skal han quittere for dem.

Jeg er saa bange for at glemme noget
af det, der skal fortælles, derfor vil jeg
heller komme med det paa Præd. Althaa

Din Onkels er kommet hjem, og det er
bedre med Aggersborg, men jeg horende
ikke paa dem, jeg vilde været derhen iaaer
Eftermiddag, men saa maatte jeg Capitainen
udenfor, som fortalte at de var gaaet ud.

Iaaer Killegs kom den Præd fra Pastor
Vibgy, om Skovgaard eller Frue var kommet
hjem, for Skolelære Vibgy var kommet til
Byen og vilde gjeve hilse paa os. Som

Jeg deraf modtog jeg Lst efter Besøg af den kjæreste D. i det Hjemlige (se Brevet til Hovden
gamle og den unge V. B. og, tank D. og, met offentlig, men har jeg bestemt at skrive
kjæreste ikke desto mindre, jeg har jo aldrig været til Lehmanns Gb., jeg haaber dermed at
han saa nær ved. Du kan da nok begribe, hvilke en tur fra D. til Hjerte.
at jeg gjorde mig almindelig smage for at
være skændig og en net Tilstand. Jeg vil, at Du skal besøge ham i nær
vilde jo skrive det om og fra Du ikke var hjem, kommer hjem. Det skal D. høre
me skulde den gamle V. B. dog have en god, at det er det, at vi kan til at tale
og at det angikende er, og jeg vil haabe om D. for ham havde i lang Tid ikke
det lader sig gøre ved den flage B. og, det vilde være et svært D.
Torsden Dag kom enkel mange flyvende her, som led fra Hjelms Rind, og jeg
han og flyvende ved D. og, eller han var for mig, det vilde han gøre, og han
foregaaende Aften og skulde ved D. og, det vilde han gøre, og han
med Jonkenen M. 2, men han maatte have vist hendes færd, og han skulde D.
og sig T. 2, at vi skulde, saa L. 2, at han havde det.
der var vigtigst ikke mig, men i Hjelms. Hvor jeg glæder mig til den Dag,
alligevel nok saa, han havde vist at Du kommer hjem, det bliver D.
T. 2, han havde vist det ønske for Gort, D. havde ikke et Ord om hvad D.
Hennegang havde han vist nogle med D. 2, og Hjelms havde gjort med D.
Christian, og nu havde T. 2, ja ganske de gamle fire D. 2, skal det gøre,
B. og, og fyldte sine kommer saa meget som mest til D. kommer hjem, og har
fyldte. Dermed skulde han gøre for T. 2, og D. 2, og D. 2, og D. 2, og D. 2,
at vi endelig maatte komme ind Hjelms, og D. 2, og D. 2, og D. 2, og D. 2,
med D. 2, og D. 2, og D. 2, og D. 2, og D. 2, og D. 2, og D. 2, og D. 2,
me havde jeg jo sagt, jeg troer næsten ved D. 2, og D. 2, og D. 2, og D. 2,
ham. Jeg havde næsten ved D. 2, og D. 2, og D. 2, og D. 2, og D. 2,
ikke blev for færd, naar Du kom, saa kom jeg fra den, og den virkelig overmaade
i D. 2, og D. 2, og D. 2, og D. 2, og D. 2, og D. 2, og D. 2, og D. 2,
Jeg har spekuleret på om jeg skulde skrive Hjelms, der skulde være D. 2, og D. 2,
til Lehmann eller Hjelms, i sidste Tilfælde, skulle Hjelms være den, og en der, og en der, og en der,
vilde jeg skrive til D. 2, at jeg antog D. 2, fra den. Det vilde jeg ikke, at jeg ikke har været
Tilgang af Hjelms til D. 2, men nu, da jeg har og en tilgang, der har endelig, og en der, og en der,
Det var

naafler af at jeg har levet der faalange, vi havde den Ladstige
nastidste Gang vi var i V. borg.
Farvel min lille Mand, Gud ske Lov at der ikke er
fra Ladstige til vi ses... Ding

der
all

Landkammerer Kongsens
Hustruens Børn fra
Børnskeud
V. borg

